בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ"א בשבט תשס"ה (31 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יום שבת, **י"ט בשבט**, היה יום פטירתו של **יוסף שפרינצק**, (1885-1959). שפרינצק היה ממנהיגי תנועת העבודה בא"י והי**ו"ר הראשון של הכנסת**.
יוסף שפרינצק נולד במוסקבה. ... ב- 1905 חזר שפרינצק לקישנייב והיה ממקימי תנועת "צעירי ציון". ב- 1908 הוא החל ללמוד רפואה בביירות, אולם חודשים ספורים לאחר מכן הפסיק את לימודיו ועלה ארצה לשמש כמזכיר "**הפועל הצעיר**". בתפקידו זה פעל, בין שאר פעולותיו, ל**קליטת העלייה מתימן**. במלחמת העולם הראשונה הוא נשאר בארץ (לעומת מנהיגים אחרים כמו בן-גוריון ובן-צבי, שגורשו מן הארץ ע"י התורכים), וסייע בארגון העזרה לפועלים ב-א"י. יוסף שפרינצק, יחד עם בן-גוריון ואחרים, מילא תפקיד מרכזי באיחוד "הפועל הצעיר" ו"צעירי ציון" ובהקמת "התאחדות מפלגת הפועלים" היהודית שפעלה באירופה בשנות ה- 20. ב- 1920 שפרינצק נמנה עם מקימי **הסתדרות העובדים הכללית**. הוא כיהן כראש מחלקת העבודה בוועד הפועל הציוני ואח"כ גם כראש מחלקת העלייה. זמן מה היה חבר מועצת עיריית ת"א. ב- 1930 הוא נמנה עם מייסדי מפא"י. בשנים 1945 - 1948 היה מזכ"ל ההסתדרות וב- 1946 נבחר ליו"ר הוועד הפועל הציוני. **לאחר הקמת המדינה נבחר ליו"ר הכנסת, תפקיד אותו מילא עד יום מותו. בתפקידו זה עשה רבות לעיצוב אופייה הדמוקרטי של המדינה.** כאיש העלייה השנייה, האמין שפרינצק כל ימי חייו במיזוג שבין התחיה הלאומית בא"י ובניית חברה שוויונית וצודקת. הודות לקסמו האישי, פקחותו, רגישותו ועממיותו, זכה שפרינצק לאהדה רבה בקרב שכבות רבות של הציבור היהודי בארץ ובתפוצות. [[http://www.jafi.org.il/education/100/hebrew/people/bios/sprin.html]]

בשנת תרע"ה (1915) גבר הפחד שמא העריצים התורכיים יקיימו את איומיהם ויעשׂו ליישוב מה שהם עשׂו לארמנים: יערכו טבח איום. מר יוסף שפרינצק, ממנהיגי "הפועל הצעיר" בזמן ההוא ולימים יושב-ראש הכנסת, סיפר שהציע לשלוח אל ג'מאל-פחה משלחת של החכם-באשים בירושלים, חברון וטבריה... בלתי חשודים בעיני השלטונות על "בגידה", והם ינסו להכחיש לפניו את העלילה, **שכאילו שאיפת היהודים לעלות ציונה מכוונת לגרש את התורכים מהארץ**. כיוון שהיה קיים מגע רופף בין היישוב החדש לבין החכם-באשים, רובם רבנים זקנים, הוחלט, שהמעורר והמתווך יהיה החכם-באשי מיפו, ציוני נאמן... אך היה קיים חשש, שהשתתפותו במשלחת עלולה לסכן את חייו ... מר שפרינצק מספר: "... לרגע נקפני לבי על מזימתי להכניס את האיש הזה להרפתקה מסופקת, ואולי גם מסוכנת בתוצאותיה. אולם מה רבה היתה התרגשותי למשמע תגובתו המהירה והנלהבת: 'זוהי שליחות נעלה למען העם ויש לקיימה מיד; תהיינה התוצאות אשר תהיינה - חובה לקיימה!' הוא מצידו מוכן ומזומן לקיים מצווה זו שהיא בבחינת קידוש-השם. במבוכה קלה הוסיף: 'אינני דואג למה שיקרה לי. גם לגרדום הנני מוכן למען ציון.' למחרת השׂיחה יצא הרב עוזיאל [לימים, הרב הראשי לישׂראל], בתנאי-תחבורה קשים אז, למסעות אל שלוש הערים הקדושות - ירושלים, חברון וטבריה. הרבנים ניאותו לקיים שליחות-מצווה זו. המשלחת, ארבעה חכם-באשים, התייצבו לפני ג'מאל-פחה, וקראו לפניו את הודעתם... הרודן הקשיב

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"א בשבט תשס"ה (31 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

באדישות לדברי הנציגים. שליחי-המצווה לא יצאו ניזוקין משליחותם; כולם שבו שלימים לעריהם ולבתיהם. [http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Toranit/MekorotNose/dmuyot/AlHaravBenZionMeir.htm]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל